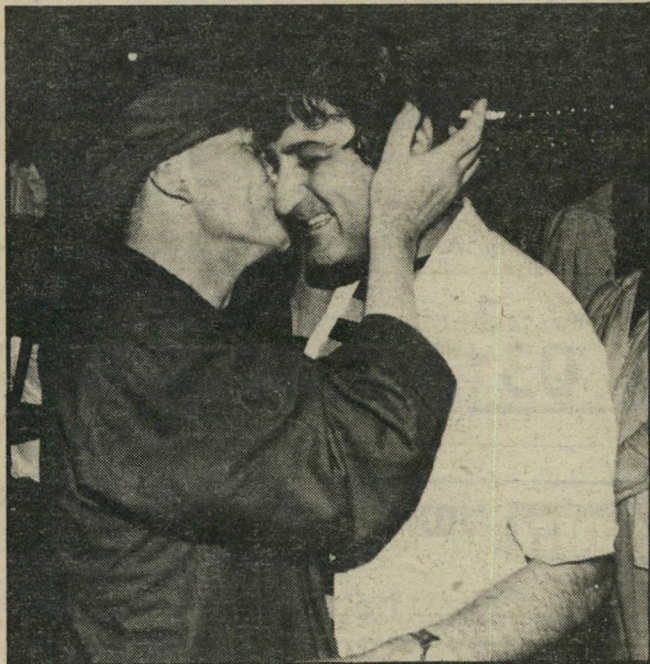

בן-עמי הצלם הירושלמי זכה לחיבוקים נלהבים מלינדסי, אחרי שזה שמע על חיבוק המשותף, תחת הפגזה, של אביטל ובן-עמי. בלילה 73, בסואץ, למרות נטיותיו האחרות של לינדסי הני, הפעם, כוונותיו אפלטוניות לחלוטין ואלה היו רק אותות-חיבה והערכה של גבר לגבר.

אנסקי שדרן הרדיו המפורסם, אלכס אנסקי, היה אחד מהגברים שזכה לנישוקים וחיבוקים מלינדסי שעבר מגבר לגבר. אבל אלה התעניינו, למען האמת, הרבה יותר בצעירות שהשתכסכו בבריכה.

לינדסי ירד מחדרו במלון למסיבה, רק בשעה 4 בבוקר. היה זה אחרי שאלף המשתתפים התמזרו ונשארו רק מאה איש. אבל, כפי שהודו, אחרי-כך, כולם, המאה עשו שמח כמו אלף.

החליטו להחזירו למוטב, אחת אחרי השניה ניסו להעלותו בחכה. רותי גלור מלכת חייה-לילה הירושלמיים, בשימלה דרמאטית שחורה ובתרבוש דרמאטי עוד יותר, עם פיתולי בר בחזיתו, נכנסה לפעולה, אך גם היא הרימה ידיים — מיקרה אבוד, אין סיכוי לנשקבות.

אביטל מוסינון אף הוא לא הצליח לחמוק מעיניו של לינדסי אשר ניסה את מזלו שוב. אביטל הסביר לו באור-רורח, שהפעם היחידה שחיבק גבר מקרוב, היתה בשנת 73. היה זה תחת אש כבדה של תותחים מצריים כמילחמת יום-הכיפורים, כשנחת בשוחה קטנה עם צלם העיתונות בן-עמי נוימן, וזה נסיונו היחיד והאחרון בחיבוקים עם גבר. על נשיקות, אמר, אין בכלל מה לדבר. עוד הוא מספר זאת, ולפתע ראה לינדסי את הצלם שהוזכר בסיפורו של אביטל. הוא לא היסס והתנפל על הצלם, שלא ידע כיצד להיחלץ מידיו, ונמלט אך לא לפני שזה הרביק נשיקה על שפתיו.

הקורבן הבא היה בנו הבלונדיני ויפדה-התואר של אביטל, אורי בן ה-15, המתגושש, כבר עתה, ל-193 ס"מ. לינדסי פנה לאביו של הנער: "אביטל, אתה מיקרה אבוד, ממך לא צלילה לעשות משהו, ואתך אין צ'אנס שאציל, אז תן לי את בנך, ותראה מה שאעשה ממנו." אורי ואביטל לא נחפזו

להענות להצעה. אורי נמלט והתרחק, אך שמר על אביו שלא יוטל לבריכה עליידי החוגגים.

והיתה לו סיבה לכך — רבים התקרבו בצורה מאיימת, אך אביטל ניצל רק בזכות זה שהפיץ שכל כספי הערב בכיסו, וכי יש חשש שמא יושחת הכסף במים. השוכבים גילו התחשבות, ולא הטילו אותו המימה. עתה התחילה החגיגה להתחמם באמת, האורחים החלו מתקרבים שוב לאיזור הכריכה. ראשונה קפצה לבריכה רחל אמיר, עוזרת של מנכ"ל הפסטיבל, בכגריים מלא. אחריה קפצה אחת מהשחקניות, כשלגופה חזיה ותחתונים, במים איבדה את חוייתה, ואז התחילו גם האחרים מצטרפים, מי בלבוש מינימלי ומי בעירום, לקפוץ לבריכה, עד שהשחר, שהפך לבוקר, הבריח אותם חזרה לבגריהם. חלק מהם התקלחו, לבשו את בגדיהם ונסעו הישר לשרדה-התעופה, כדי לצאת בדרכם חזרה לארצותיהם.

כשאורגן הנשף היתה אחת מכוונות המארגנים, להביא את שרי-החינוך כדי שיברך את אורחי הנשף ואת משתתפי הפסטיבל, ויבטיח את חסות ותמיכת מישרדו בקיום הפסטיבל גם בשנה הבאה. השר לא הגיע, אך נציגו עלה וכירך בתחילת הערב, וההבטחה שלה יחלו המארגנים, אכן ניתנה. הכינוי איפוא לנשף הכא, גם אם לא ישווה אותו קורמו.

שלא להגיב, עמליה הפטירה לעברו: "אתה נראה יפה יותר כסרטים, אתה בכלל לא כלי-כך יפה" וורן נראה נבוך, ומשך בכתפיו. סמי הירש התרגז ופלט: "הסתלקי מכאן!" לעזרתה נחלצה העיתונאית תמי מרוז מהארץ, ומנעה את המשך המיפגש.

נשיקה אינטימית

תזמורת רייסקו מקומית פינתה את מקומה לתימורת במיסגרת הפסטיבל. כמה מהחוגגים התחילו לרקוד. אביטל מוסינון משיכמו ומעלה, בלט בגובהו. לצידו רקדה צעירה. חקרת והעליתי שזו בתו של יעקב רהרוטשילד, הברון העומד בראש השלוחה הבריטית של המישפחה. הנערה בת ה-23 באה לבקר כמפעל שאותו עזר אביה להקים — משכנת שאננים.

ביד אחרי חצות החלה ציפי לזין מתכוננת לצאת. היא ניסתה לשכנע את דליה ואת סמי הירש לחזור לתל-אביב, אך וורן ביטי ניסה לשכנע אותה שתישאר לצידו. ציפי השיבה שהשאירה את בנה בן ה-8 ללא בייביסיטר, וכי היא אשה עובדת, והוסיפה שאותו יוכל להתקשר אליה למחרת, לתל-אביב.

וורן נראה מאוכזב. ציפי חיכה ושאלה: "מאיין אתה שואב את הביטחון, שכראי לך כלי-כך להתאמץ, אתה לא מכיר אותי כלל." אך וורן לא פראיר: "אני כבר לא-נער, אני יודע מה שאני עושה ואת מיוחרת." ציפי לא נכנעה. היא מסרה לו את מיספר הטלפון שלה, והבטיחה להתקשר אליו אם הוא לא יצליח להשיגה.

על כיבושו של וורן ביטי בביקורו בירושלים חלוקות הריעות. ערב קודם לכן בילה השחקן במסיבה שערכה הציירת גאולה דגן בכיתה, ל-35 אורחים. למסיבה באו גם ז'אן מורו וג'ואנה פאקולה, המופיעה עתה כסרט שצילומיו מתקיימים בארץ. הכוכבים ישבו דוממים בצד, והניחושים שבהם עסקו — היו — כמי יבחר ביטי ללוותו. כשיצא, לבסוף, ליוותה אותו ג'ואנה.

כשראתה ג'ואנה את וורן במסיבה, לצידה של ציפי, ניגשה ונשיקה לו באינטימיות. וורן הגיב בקיריות, עם כשיציפי הסתלקה, הוא הסתדר אך ג'ואנה, שוב היו הריעות חלוקות — כיצד סיים וורן את הלילה ולצד מי. בשעה 4 לפנות בוקר רצתה התימורת לסיים את נגינתה, אך האורחים לא הסכימו, ורק משהובטחה לנגנים תוספת כסף הם המשיכו לנגן עוד מחצית השעה. נגן הקלרינט מלהקת בונד-סטריט הצטרף לתימורת והחל

התחילה ההשתוללות הגדולה. להנאתם של הצופים והטובלים גם יחד חשמו נערות את שדיהן והדהימו את אנשי-הבטחון. שהחליטו, לבסוף, כי הכל בסדר.

ערווים במים בתווילת הערב קפץ לבריכה אחד מחברי הלהקה של לינדסי קמפ, אך בשעה 5 וחצי בבוקר,